

Proč mě Bůh stvořil. . . člověka?

Kdybych měl nějak nadepsat dnešní zamýšlení, asi bych použil otázku: „Proč mě Bůh stvořil. . . člověka?“

Tuhle otázku už jste určitě v nějaké podobě slyšeli, možná o ní dokonce přemýšleli. Je to široké téma a já se dneska do-
tknu jenom několika málo myšlenek. Určitě ale bude prostor pro vaše doplnění a postřehy.

Když začíná program takovou hezkou otázkou, stálo by za to ji položit přímo a počkat si na pár odpovědí – vy by jste ale mohly vyčerpat můj program a já bych si pak připadal hloupě. . . takže prostor k vašim odpovědím nechám také až ke konci.

Proč Bůh stvořil člověka? . . . Když se tak ptáme, bylo by asi fajn začít někde na začátku. Hned v prvních kapi-
tolách Bible se dovídáme jak to bylo s tím stvořením. Nechci dneska příliš zabředávat do diskuse jestli 6 dní bylo opravdu 6 dní a nebo pár tisíc let (myslím že Bůh vzhledem ke své Všemohoucnosti měl v tomhle plnou svobodu). . . proto bu-
deme jednotlivé dny brát spíše jako etapy.

Genesis 1:1–4 *Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi. Země byla pustá a prázdná a nad propastnou tůňí byla tma. Ale nad vodami vznášel se duch Boží. I řekl Bůh: „Bud’ světlo!“ A bylo světlo. Viděl, že světlo je dobré, a oddělil světlo od tmy.*

Dále pak oddělil souše od vod, stvořil byliny a stromy, ptáky a ryby a všechnu polní zvěř, vesmír a hvězdy. . . . a viděl že je to dobré. Všechno co Bůh stvořil bylo dobré. . .

Proč po tom všem dobrém dokonalém, nádherném a úžas-
ném o čem sám řekl že je to dobré, stvořil Bůh člověka?

Člověka, který to vše pokazí a zničí? Na co sáhne to rozbije a znehodnotí. Člověka, který místo dokonalého božího plánu začne naplňovat a vytvářet chabé a hloupé, sobecké a de-
struktivní plány vlastní? Člověka, který má svojí hlavu a dělá si věci podle sebe, místo aby svěřil řízení Bohu? Člověka, který, přesto co všechno kolem sebe vidí, Boha odmítá a za-
vrhuje?

Dostáváme zde hlubší podobu otázky po lidském bytí.
Proč Bůh stvořil člověka?

Kdybychom tu první kapitolu dočetli do konce, dostali bychom odpověď kterou již možná máte mnozí na jazyku.

Genesis 1:26a *I řekl Bůh: „Učiňme člověka, aby byl naším obrazem podle naší podoby. . . “*

Člověk byl stvořen aby byl obrazem Božím – když se podíváme do výkladové poznámky pod textem, dostaneme konkrétnější podobu: **Genesis 1:26 pozn. d)** *Obrazem je naznačena schopnost člověka, a to muže i ženy, žít s Bohem v obecnství; je tu vyjádřen vztah blízkosti a přece i odlišnosti.*

Už tady, tedy hned na začátku, se dozvídáme důležitou skutečnost o Bohu. Bůh je vztahovou bytostí. Neznám lepší slovo jakým to vyjádřit, ale myslím že je dostatečně výstižné. Bůh touží po vztahu, po vztazích... A protože člověk je stvořen k jeho obrazu, platí to samé i o nás.

I my toužíme po vztazích a po všem co s tím tak nějak více či méně souvisí,... po uznání, po pochvale, po tom aby nás měl někdo rád... Asi to vyzní trochu jinak než bych si přál, ale myslím že to stejné platí přeneseně i o Bohu. Bůh touží po uznání, po slávě (po oslavování), po chvále, a tak dále...

S tím nyní, a myslím že už naposledy, pokládám otázku: proč Bůh stvořil člověka? Vždyť jej přeci chválí a oslavuje celé stvoření. Celé stvoření ukazuje na jeho velikost a dokonalost. Jak říká třeba **Žalm 19** *Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou...* Proč to celé Bůh pokazil člověkem?

Před pár lety... byli velmi oblíbené hračky které nějak reagovali na své okolí. Nejznámější byl asi Furby, od té doby ale přibýlo spoustu různých hraček, panenek, plyšáků které umí mluvit, vyjadřovat radost, když slyší známý hlas, potěšení při pohlázení, ale i smutek a rozčilení. Prostě reagovat na podněty ze svého okolí.

Tvůj mobil už vlastně mluvit umí, stačí jej jenom naučit ta správná slova a může tě chválit na každém kroku. Může vyjadřovat uznání, náklonnost, potěšení, může nás pochválit za všechno co uděláme a provolávat nám slávu kamkoliv se hneme. A co víc, může to říkat těmi nejúžasnějšími slovy a způsobem jakým si budeme přát!

A přece to pro nás nebude vůbec nic znamenat!
Nebude to pro nás mít žádnou cenu. . .

Všemohoucí Bůh stvořil dokonalý svět, ptáky kteří jej chválí svým zpěvem, květiny které jej oslavují svojí krásou, celou přírodu která ukazuje na jeho dokonalost a velikost. . . Může stvořit COKOLIV, aby mu to vzdávalo slávu a čest, vyjadřovalo uznání podle jeho gusta. . .

Proč místo toho na zemi Bůh postavil člověka s vlastním rozumem, s vlastní hlavou ze které vzešlo už tolik zla?

Možná jsem úplně mimo. . . ale možná to trochu souvisí s těma hračkama a mobilama o kterých jsem mluvil.

Stejně jako pro nás mnohem více znamená uznání od přítele. Stejně jako je mnohem cennější že si vás váží kamarád nebo kamarádka, i když to možná dávají najevo neumělými slovy a gesty. . . než kdyby vás chválil váš telefon na každém kroku přesně podle vašich představ. . . Stejně tak Bůh touží po uznání a po vztahu s člověkem, který k tomu dospěje ne

„naprogramovaným postupem“, ale vlastním rozhodnutím, i když je to mnohdy neumělé a pro okolí možná i hloupé. . .

Dává to smysl?

Celá příroda je stvořena pro to, aby oslavovala a chválila svého Stvořitele, trochu mi to ale připomíná dětský telefon vykřikující sice hlubokou, ale v dané situaci úplně bezcennou větu „I love you“. Jenom proto, že jej tak někdo vyrobil.

Kde přesně je ten rozdíl mezi člověkem a dětským telefonem asi úplně nevím. Možná je to právě možnost rozhodnutí.

Jak můžeme číst poznámku na začátku knihy Genesis, Bůh stvořil člověka, aby s ním mohl mít obecenství. Aby s ním mohl mít vztah.

A proto mu dal rozum, svobodnou vůli a myšlení. A první rozhodnutí před které nás staví, je: **jestli jej uznáme jako všemohoucího a dokonalého Stvořitele, jako laskavého, ale především třikrát Svatého Pána nejen vesmíru ale i našeho života.**

A nebo si řekneme že nám za to nestojí. Že si na svůj život stačíme sami, a že sami dobře víme jak se svým životem naložit. Že všechno kolem nás včetně nás samých je jen souhrou náhod nebo hříčkou osudu.

Myslím že Bohu příliš moc neříká stotisícihlavý dav, který je stržen ke zpěvu nějakým plamenným kázáním vynikajícího

řečníka.

Bůh netouží po zmanipulovaném a neosobním davu, ale po hlubokém osobním vztahu s tebou. S konkrétním člověkem, který přizná Bohu vládu nad stvořením, který přijme úkol jej slavit a uctívat a který přijme nesmírně drahocenný a nezasloužený dar, jakým je nabídka Všemohoucího třikrát Svatého Boha k osobnímu vztahu. . .

Myslím že k podobnému závěru dospělo mnoho lidí již ve starozákonní době v čele s Davidem, o čemž vypovídá mnoho žalmů:

- **Žalm 19** *Nebesa vypravují o Boží slávě, . . .*
- **Žalm 24** *Hospodinova je země se vším, co je na ní, . . .*
- **Žalm 47** *Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, . . .*
- **Žalm 48** *Veliký je Hospodin a nejvyšší hodný chvály. . .*
- **Žalm 66** *Hlahol Bohu, celá země!*
- **Žalm 93** *Hospodin kraluje! Oděl se důstojností.*
- **Žalm 96** *Zpívejte Hospodinu píseň novou, . . .*
- **Žalm 98** *Zpívejte Hospodinu píseň novou, . . .*
- **Žalmy ~100**

- **Žalm 113** *Chvalte, Hospodinovi služebníci, chvalte jméno Hospodina!*
- **Žalm 117** *Chvalte Hospodina, všechny národy,...*
- **Žalm 134** *Dobrořečte Hospodinu, všichni Hospodinovi služebníci,...*
- **Žalm 136** *Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý,...*
- **Žalmy ~150**

Je to na tobě,...